

*
SHE

SIR RIDER HAGGARD

Illex

Leō Vinciæus

Stâtia

Mahométus

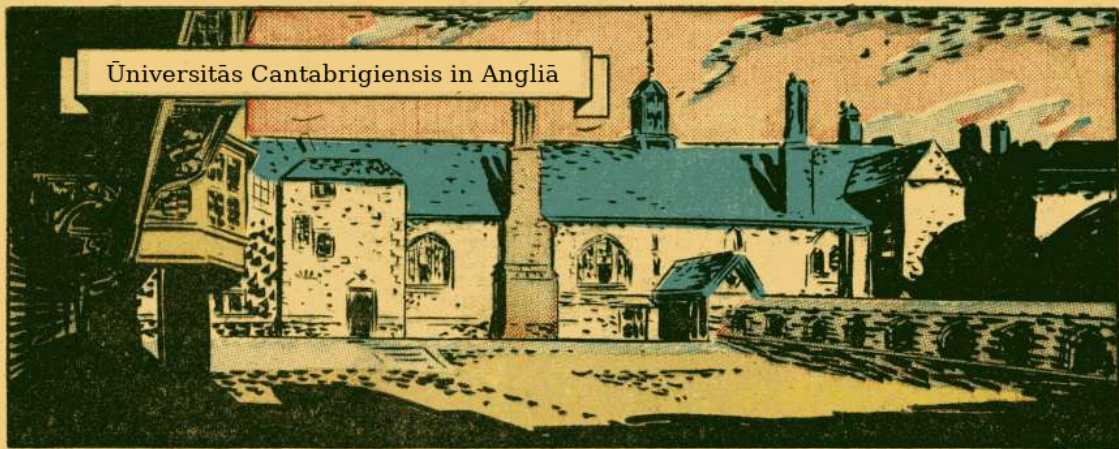
Villâticus

STORY ADAPTATION
BY DICK DAVIS

ILLUSTRATIONS
VINCENT NAPOLI

* Illa

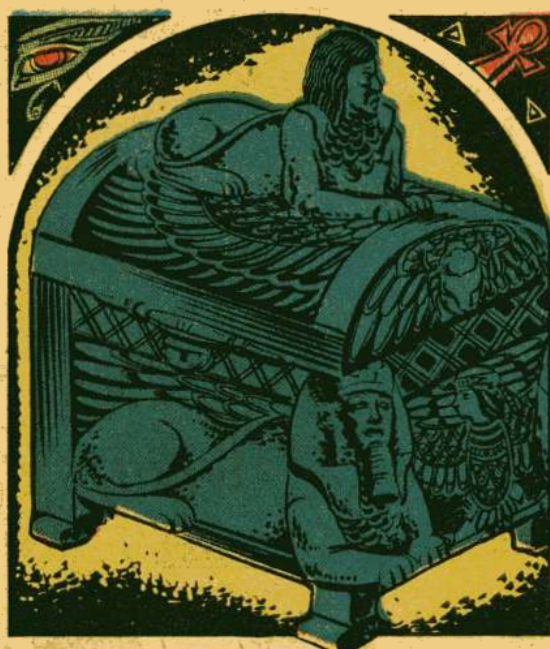
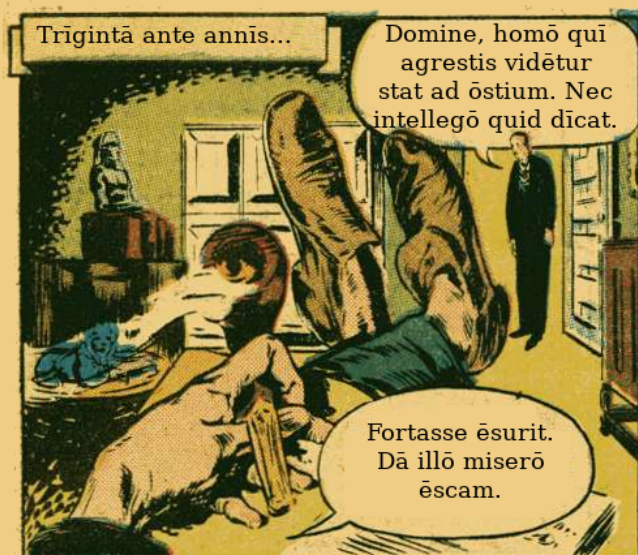
Ūniversitās Cantabrigiensis in Angliā

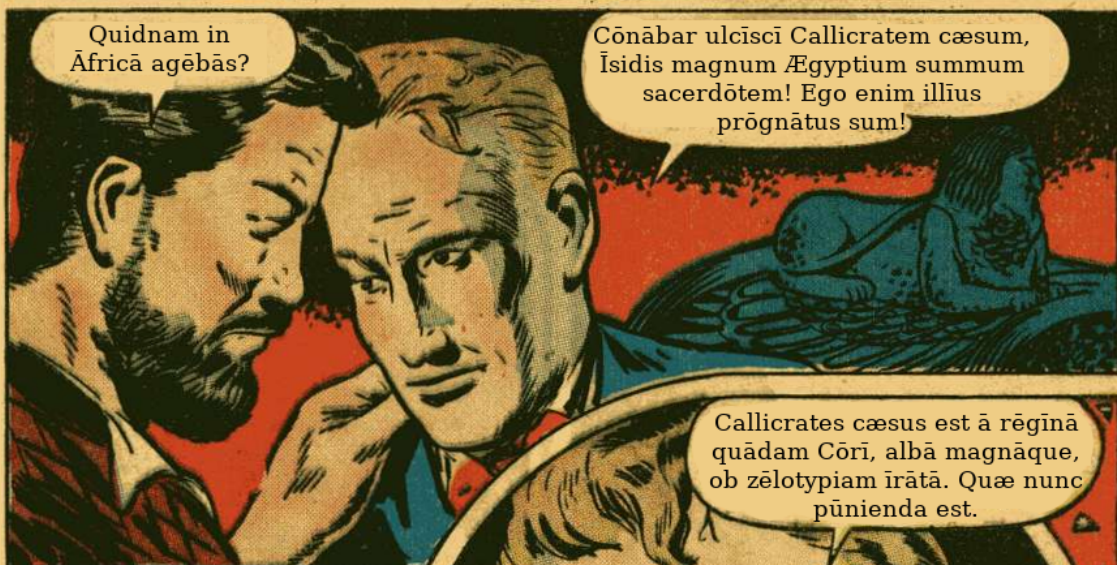

Discipulī historiæ Ægyptiæ antiquæ stupentēs auscultant professorī L. H. Īlici.

Hæc sunt dē ēventū mirābilī! Quæ quīdam
dixerint fābulam terribilem esse, ego autem sciō
ea accidisce. Aderam enim ā prīncipiō,
abhinc trīgintā annōs, noctū multā ac
pluviā, cum aliquis forēs meās pulsāvit.

Quōmodo ultus eris cædem
abhinc duo milia annōrum
factam? Nam rēgīna alba,
quæcumque ea
fuit, mortua est ab
ævō.

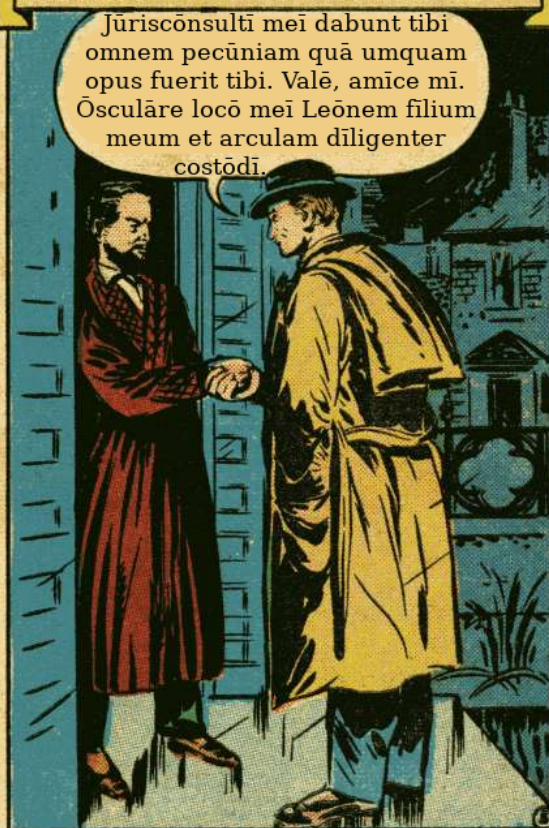
Adhūc vīvit. Sānē magna rēgīna
alba, quæ ob zēlotypiam irāta
cecidit auctōrem meum
Callicratem, adhūc vīvit. Invēnit
enim sēcrētum vītæ æternæ.

Prōmisi ergō Vinciæō. Manē autem,
pūblicōs appellātūrus, cūræ mihi erat
illum in domō prō insānis inclūdī.

Vinciæus insānus est!
Quī potest crēdere
istās ineptiās dē
rēgīnā albā duo milia
annōrum nātā?

Jūrisconsultī meī dabunt tibi
omnem pecūniam quā umquam
opus fuerit tibi. Valē, amice mī.
Ōsulāre locō meī Leōnem filium
meum et arculam diligenter
costōdī.

Manē postridiē admirātus sum.

Quid hoc rei est?

Puer hic modo ad rēctum ōstium trādēbatur ā jūrisconsultō quōdam, qui dixit tē intellēctūrum esse.

Vinciæus nōn longē postquam nocte hesternā hinc discessit mortuus est. Hæc autem epistola ūnā cum puero pervēnit.

Mihi nōmen est Leō Vinciæus

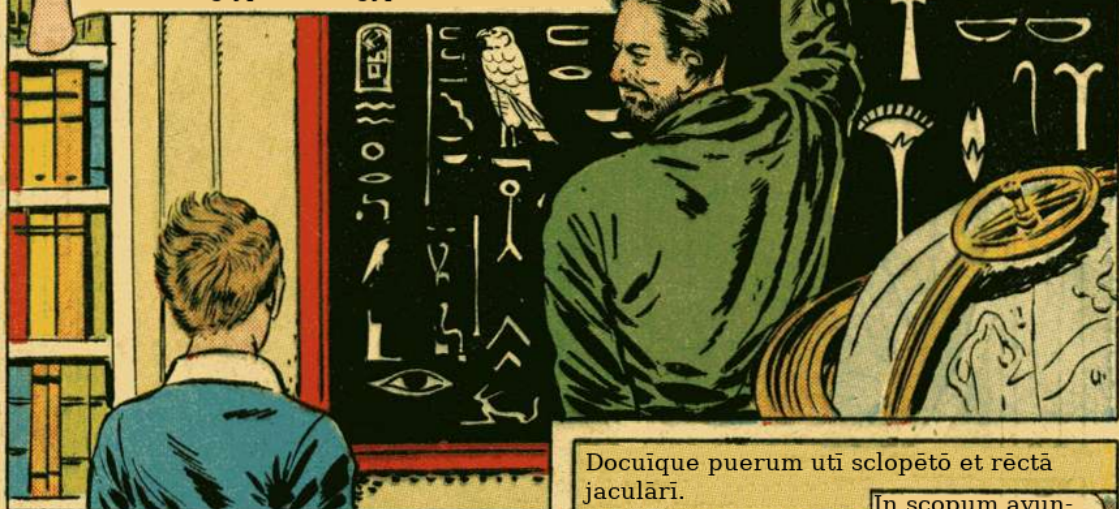
Ergō iste est prōgnātus summī sacerdotis Ægyptiī Īsidis, Callicratis! Ubi est puerī pater?

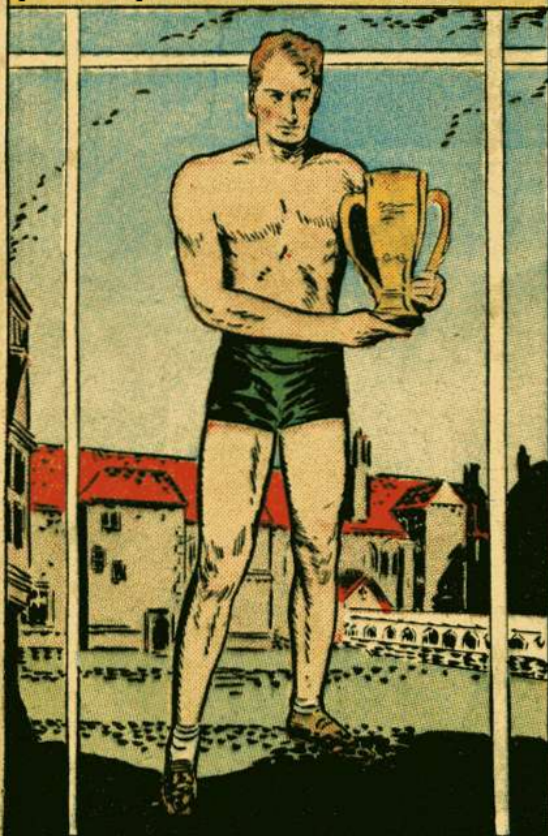
Legō epistolam Vinciæi manū, quæ nunc mē attingit ex inferīs...

Expectā viginti annōs antequam quicquam aperueris. Nec usque ad id tempōis Vigintī enim annis opus est ut ille pārētur ulcisci Callicratem cæsum. Ego, Jōannēs Vinciæus, ei mandō ut rēginā albam!

Prætereuntibus autem annīs, faciēns
secundum Vinciāi litterās, nihil dicēbam
Leōni. Cumque præceptor essem, poteram
parāre Leōnem ad inquisitiōnem ejus.
Docuī enim eum et Latīnam et Græcam et
vērō hieroglyphicās Ægyptiās.

Leō autem nātūrā erat et āthlēta et
discipulus. Quī enim vīribus lacertisque
præditus postea mē ad salūtem redūcēbat.

Docuīque puerum utī sclopētō et rēctā
jaculārī.

Quō XXII annōs nātō
Ūniversitāte Canta-
brigiensī prōvectō,
appropinquābat diēs
quandō, secundum
prōmissum patrī
Leōnis meum,
occulta arcula nigra
nōbīs aperienda

Quidnam ā secrētis
erat intus in eā?

Et venit XXV diēs nātālis! Ego itaque Leōnī rem nārrāvī dē
auctōre ejus Callicrate rēgīnāque albā quæ sēcrētum vitæ
æternæ invēnerat. Leō autem jocārī mē putāvit.

Profectō nōn
crēdis tālia,
avuncule Īlex!

Aperiāmus
arculam!

Deinde Leō vērtit clāvem in antiqūā
claustrā.

Adhuc
putāsne rem
jocum esse?

Omnīnō
Ægyptia.

Arcula habēbat epistolam ā patre Leōnis et ānulum
fōrmā scarabæi mirābilem et testam Ægyptiam.

Sic autem ānulus
convenibat digitō Leōnis
quasi pręparātus esset. Et
rēs notābilis vērō. Erat
enim scarabæus Callicratis.

Leōnī
filiō meō

Mirum in modum sentiō omnia mihi
cognita esse. Tamen quōmodo fieri
potest? Quid scriptum est in testā,
avuncule Īlex?

Hoc videtur scriptum esse
ab Amenartide quādam,
Callicratis lēgitima conjuge.

...ō prōgnāte Callicratis, audi
mē. Exquīre rēgīnam albam
quæ sēcrētum vitæ æternæ
invēnit. Et quæ prope flūmen
capite Æthiopis signātum
habitat. Si vērō generatiō alia
dēfēcerit, alia tentet dum, illā
cruciātā, ulciscātur
Callicratem cæsum...

Deinde Leō
litterās ā
miserō patre
aperuit.

Vinciæus cognōmen
nostrum vēnit ā vocābulō
Latīnō Vindex, quod
interpretātur quī vindicat.
Ego quidem inquīrendō
vitam dedit. Tibi autem
nunc prōcēdendum quā
dēfēcī.

Mirē mē habeō! Nam
omnia quidem insolita,
ego autem crēdō.

Tunc præterita extrā nātūræ
modum contacta sunt. Quod enim
fābula mihi esse vidēbātur, istud
rēs gesta Leōnī erat! Dehinc Leō
mūtātus erat...

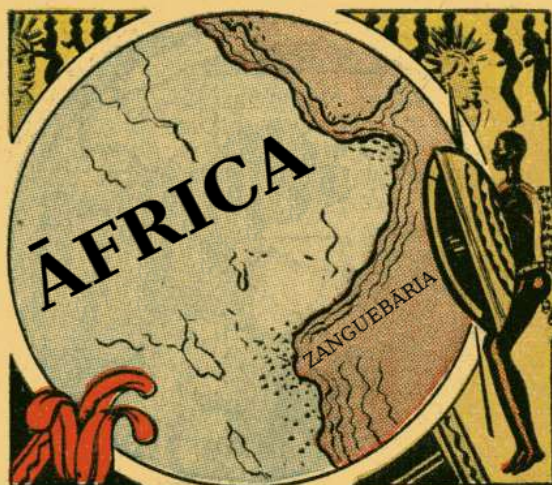
Audiō quōdammodo mihi
vindicanum esse patrem
omnēsque cognātōs quī ante
mē per sæcula abierint.

Ūnum enim erat illi in mente, ulitiō! Sed si
mē indiguerat, secūtūrus eram eum ad
extrēma terræ.

Quandō primum
volueris. Nam
possumus in Āfri-
cam proficiscī? pater tuus remi-
sit omnem pecū-
niam quā umquam
opus fuerit nobis
ad sclopēta et glan-
dēs et instrūmenta

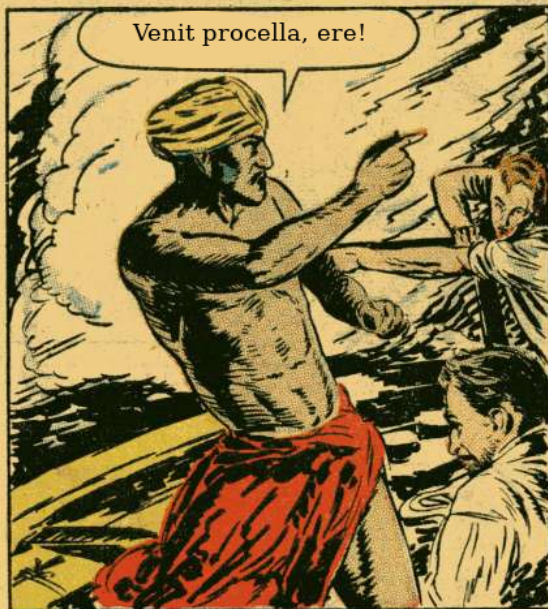

Eundem erat in Zanguebariam.
Ergo tribus post mensibus, ego et
Leo cum paucis nautis sub indi-
genâ Mahometo nomine, iter
fecimus secundum oram Africæ
orientalem. Deinde in Zanguebā-
riâ apparavimus nos proficisci in
mediterranea.

Venit procella, ere!

Columna est procella quæ plerumque
contingit in illis aquis et periculosa et
repentina et sæpe mortifera.

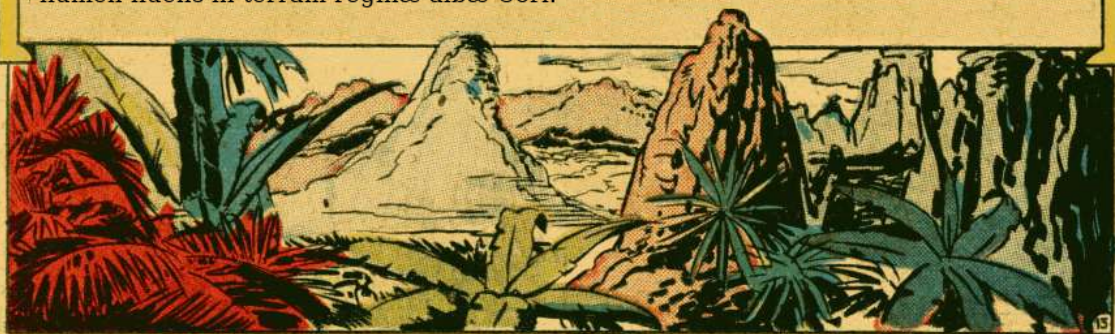

Et fracti sumus quasi malleo percussi.

Caput Æthiopis, indicatum super testam in Vinciæ arculâ, quod dicēbatur signare flūmen fluens in terram rēginæ albæ Cōrī.

Leō autem mīrē commōtus est. Enimvērō sē gerēbat ut homō longē vērō peregrīnātus domum tandem reversus. Itaque Leō prope vidēbātur illic antea adfuisse.

Adversō flūmine ibō. Mihi enim persuādeō iter tūtum esse.

Leō igitur induxit ūnū ē nāvigiōlis quæ procellam superfuērunt atque in terram afferēbantur. Juvenis enim cōstituerat ut adversō flūmine iter faceret.

Nōn est bonum hoc. Nōne mala fortūna?

Cœpimus ideō per silvam vapōrō-
sam prōcēdere. Dubitō autem utrum
aliquis ex nōbīs tantum animum
habuisset ut hujusmodi iter fēcerit,
sī futuræ quantulumcumque
fœditātis scīvissēmus.

At vīgintī post diēbus flūmen sē
scindit. Utram viam īnsistēmus?

Aspice!
Hæc est antiqua
fossa!

Mūrōs
lapideōs
fossæ! Mīror!

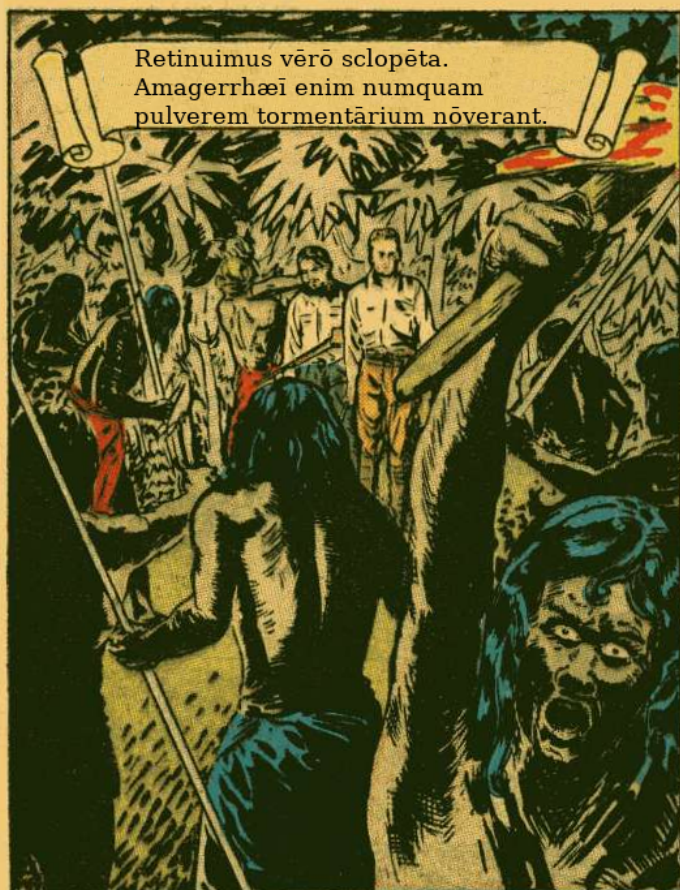

Antiquæ Ægyptiæ
cēlātūræ! Velim hoc
diūtius perscrūtārī.
Metēmur ergō hīc
per noctem!

Illā autem nocte terribilēs Amagerrhæi
nōs adortī sunt.

Retinuimus vērō sclopēta.
Amagerrhæi enim numquam
pulverem tormentārium nōverant.

Amagerrhæi populus meus vōs
interfēcērīnt. Peregrīnī nōn placent.
Ego autem vēnī dūcere vōs. Illa jubet!

Quōrum dux omnīnō sē ostendē-
bat antiquum Ægyptium sacerdō-
tem esse. Ego autem dubitābam
sī rem dē Callicrate scīret. Op-
portūnē tamen discīturus eram.
Homō autem linguā antiquōrum
Ægyptiōrum loquēbātur.

Multōs diēs spe-
culor vōs, pere-
grīnī. Nunc
venīte cum
Villātīcō!

Estne tibi
cōnsilium nōs
interficiendī, ō
Villātice?

Quis est
illa?

Illa cui
obœdīre oportet.
Rēgīna alba terræ
Cōrī!

Deinde, Leōne Anglicē mihi loquente, Villāticus
nōn intellēxit.

Illa, rēgīna alba Cōrī!
Rēctē pervestigāmus!

Nē
hoc nōs perdat!

Virī meī portābunt vōs in lecticīs.
Iter per palūdem longum et
periculōsum. Festināte!

Dubitō quā dē causā nōbīs
festinandum sit, cum hīc hominēs
antiquōrum linguā Ægyptiōrum
loquentēs regantur ā rēgīnā quæ
dicitur duo milia annōrum vixisse.

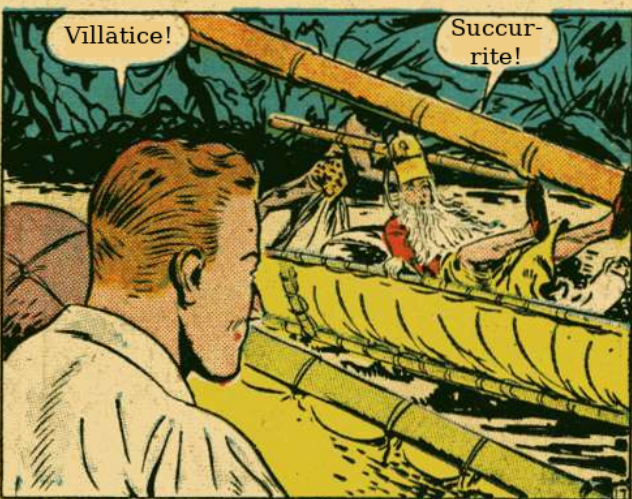

Propter vērō iter hoc docueram
Leōnem, vīgintī annōs parāns eum
quærere rēgīnam albam Cōrī,
homicidam Callicratis.

Villātice!

Succur-
rite!

Villāticus vērō erat ūna spēs nostra.
Nam sī mortuus esset, Amagerrhæi
nōs trucidāvissent!

Amīce mī, numquam oblivis-
car tē salvum mē fēcisse. In
posterum fortasse grātiā ā mē
petiveris. Profectō tibi concēdam
quodcumque
petiveris.

Posteā iterum profecti sumus. Māne autem surgēns nēquāquam conjectāssem quod
in oculis appāruit.

Ecce patria Amagerrhæorum, scilicet crâtēr mille passuum
altus, septem autem millia lātus. Terra vērō mīra atque
remōta intrā terram mīram, ubi populus Amagerrhæorum,
reliquiæ gentis antiquæ, vivēbat in cavernis!

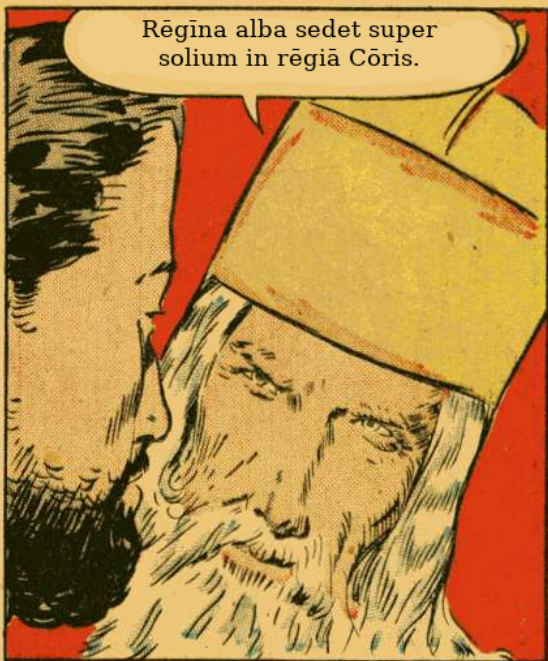

Nōn, vērum Stātia sum, glōri-
ōsa filia Amagerrhæōrum.

Rēgīna alba sedet super
solium in rēgiā Cōris.

Leō nē potuit quidem peregrīnæ ex
Ægyptō virgīni obsistere.

Ego autem mirāns animadvertī Leōnem
ablātis ex Ægyptō gentilibus similem
esse. Pertinēbat enim istī antiquæ terræ!

Tū vir meus,
Stātia uxor tua!

Mahomētus vidēbātur mox nūptiās celebrātūrus.

Nēquāquam! Vōs hominēs aliēnī!

Mirus mōs populī Amagerrhæi: mulierēs sibi suōs virōs capiunt. Leō et Stātia nūptiīs iūctī sunt dum ipse apud nōs manet.

Nōn cupiō barbātum. Nōn confidō barbæ nigræ!

Populus periculōsus! Cum Leō adolēscēns sit, nōn videt quōmodo istis, ut ita dicam, nūptiīs inquisitiō rēginæ albæ impeditior fieri possit.

Nunc Villaticō abeundum est ā vōbīs. Avēte... convīvium... multī cibī!

Mulier ā Mahomētō recūsāta.

Ōlla magna flammīs
ūrēbātur.

Mirum convīvium! Nūllus enim cibus erat in
cōspectū! Amagerrhæi autem irātī
vidēbantur quia Mahomētus dūcere uxōrem
recūsāvisset.

Sclopētum, Leō!
Jacē aut Mahomētus
moriētur!

Ē tumultū nōs ēripiimus.

Ēia,
excurre!

Saxum fit ūtile
castellum!

Gāvisus sum quod Leōnem docueram rēctā

In scopum, avun- jaculārī.
cule ĩlex!

Leō autem sāvē vulnerātus
prope aderat quīn morirētur.

Nam utentes sclopetis nōn potuimus arcere
Amagerrhæos.

Cessăte in
nōmine Illius!

Rēgīna alba.

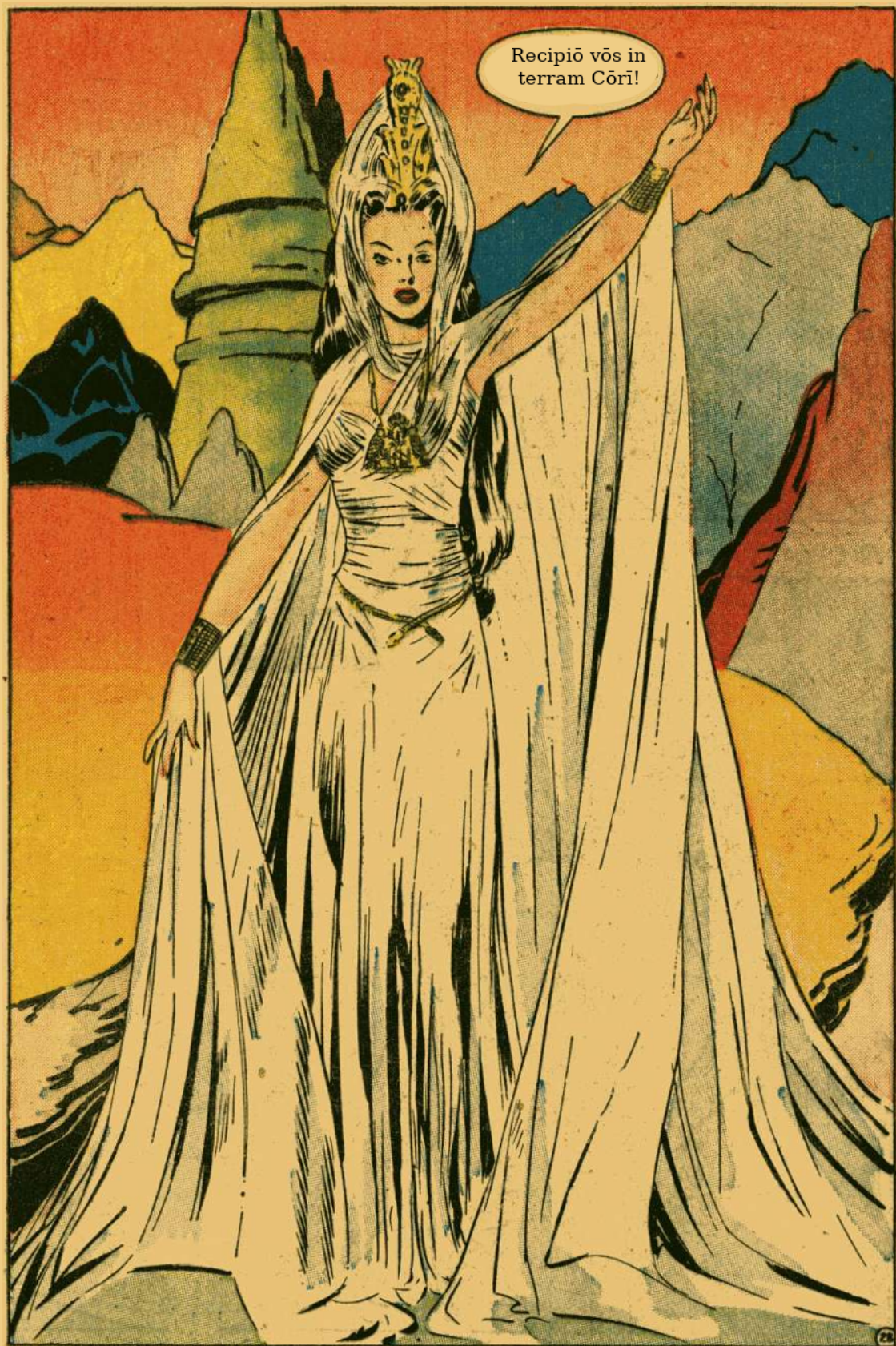
Leō vulnerātus est!
Nam ūnus istōrum
lanceā latus
ejus aperuit!

Silēte! Illa
venit!

Canēs, dēsinite
pugnāre!

Recipiō vōs in
terram Cōrī!

Illa autem hoc Ægyptiōrum persuāsum habēbat, animās post mortem in alia corpora ingredi.

Duo milia annōrum expectō incarnātiōnem amāsī quidem meī, quem autem ob zēlotypiam irāta occidī. Nōmen vērō eī Callicrates. Proptereā hūc adductī estis. Spērō enim quemque hāc iter facientem Callicratem meum dilēctum fore.

Invēnī sēcrētum vitæ æternæ, columnam ardentem!

Quis homō 'st? Num fierī potest?

Illa ergō persuāsum habēbat mortuum Callicratem fore ut in terrīs reviviscat.

Cum Callicrates reversus erit, mōnstrābō ei sēcrētum vitæ æternæ. Lavābimur enim in columnā ardenti!

Et Illa persuāsum habēbat Callicratem tandem ad terram rediisse.

Ō Callicrates,
ad mē rediisti!

Ecce, medicāmentum an-
tiquōrum Ægyptiōrum quod
eum saluum faciet.

Ō Callicrates, duo mīlia annōrum
expectō dum anima tua, itinere per
Orcum

Sævē vulnerātus
est, sēnsū caret,
moribun-
dus
vidētur.

perfectō,
incarnāta
ad mē redeat.

Concessi ergō Illi ut Leōnī morientī
medērētur. Nam ego nōn poteram eum
juvāre. Illa autem fortasse posset.
Multa enim dē mīrificis medicīnis
Ægyptiōrum audiveram.

Quam mīrum sī Leō istam scelestam, quæ
primōgenitum familiæ Vinciææ ceciderat,
amāturus fuis-
set!

Tē amō, ō Callicrates!

Illa autem, etsi per duo millia annorum sapientiam docta, adhuc zelotypiam patiebatur.

Duo milia annorum expecto reditum Callicratis ex Orcō. Jam vir meus est!

Nōn habēbis eum!

Ō fatua, nōne jamdūdum dicēbam?

Illa quidem potentiā arcānā quādam ūtēbatur, Stătia autem stupefacta cecidit.

Respi-
ce in
comam!

Callicrates, cum mane experrec-
tus erit, nihil Stătiae in memoriā ha-
bēbit. Nam medicāmentum in pōcu-
lō prāterita ex animō ejus dēlēbit.

Itaque
sōlam

agnitam amābit Illam
quā ei dōnum vitæ
æternæ dare
potest.

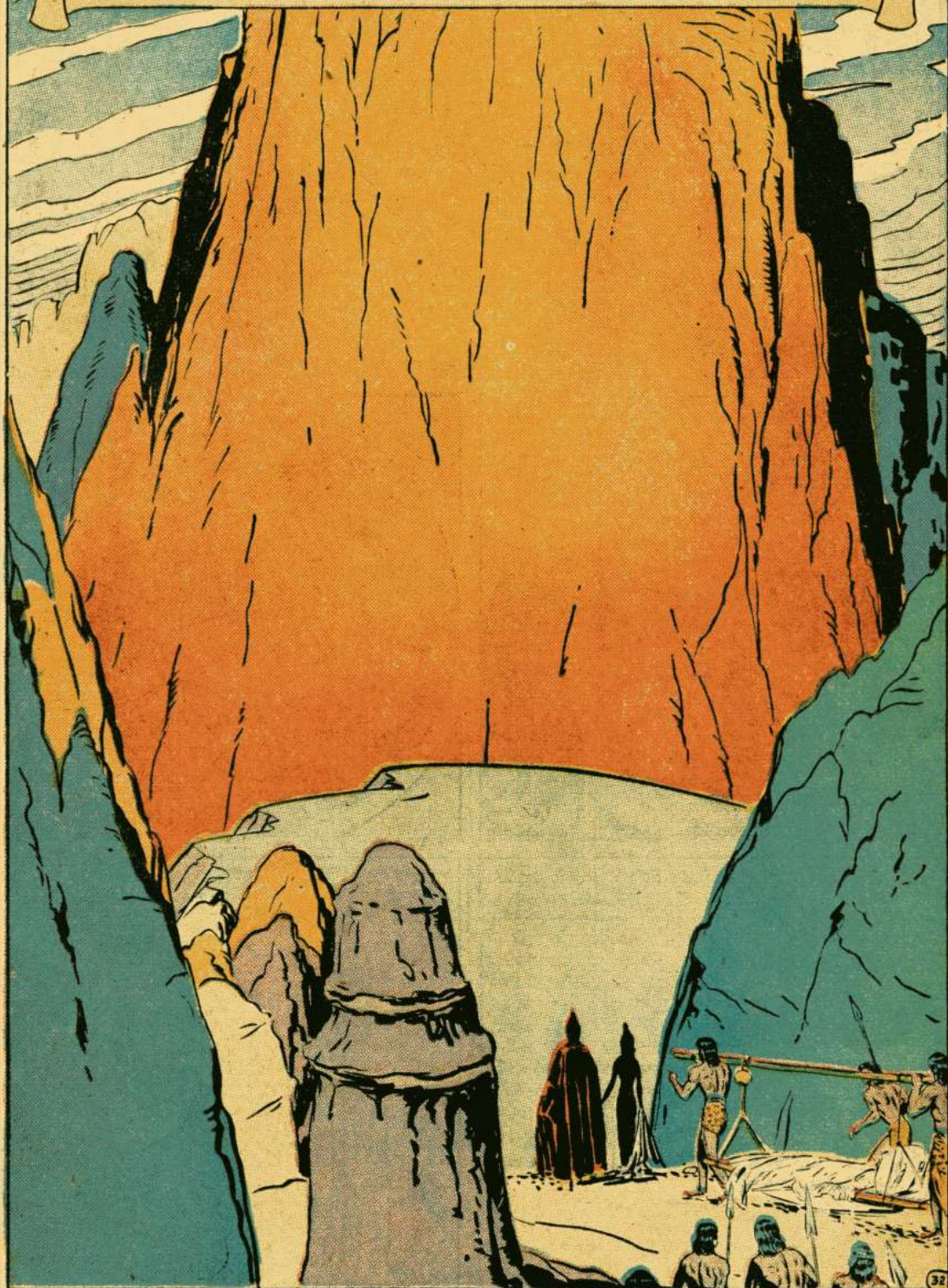

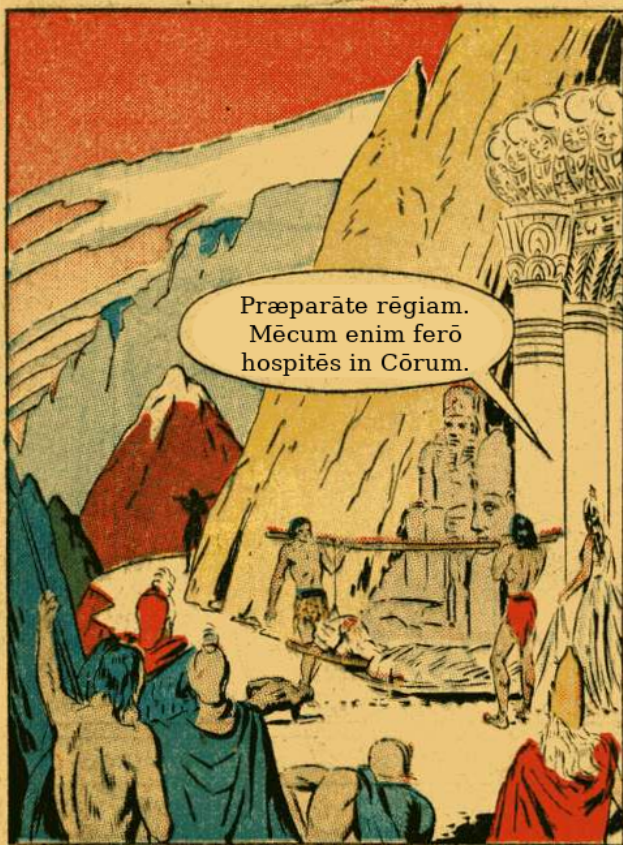
Iter parā.
Proficiscēmur
enim hāc nocte
ad rēgiam
montā-
nam
Cōrī.

Īnsānit ista scelesta rēgīna.
At opus est mē nūgantem
spērāre quōdammodo fore
ut Leōnem salvum
faciās.

Postrīdiē māne, ecce mōns Cōrī, rēgia Illius cui obēdire oportet, saxum
in pedum trīgintā miliōrum altitudinem abruptum, domusque homicidæ
Callicratis, sive Illius quæ sēcrētum vitæ æternæ invēnerat.

Præparāte rēgiam.
Mēcum enim ferō
hospitēs in Cōrum.

Deinde ego et Leō disjuncti sumus, et hoc mihi displicuit.

Fer eum in
aulam.

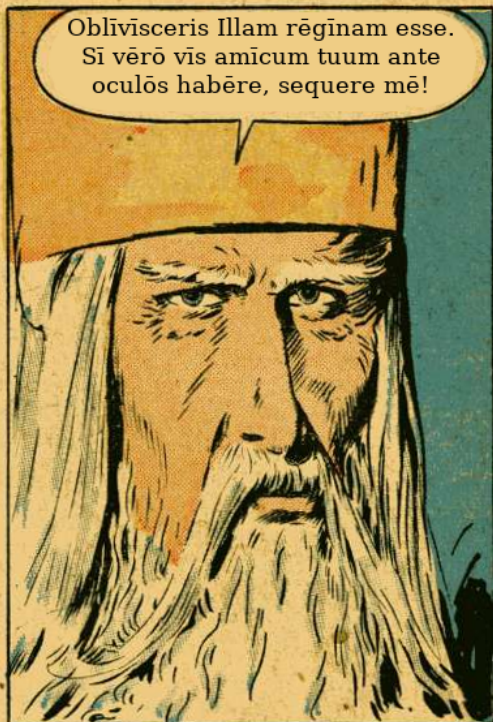
Ego sollicitābar dē Leōne. Ipse autem etsi convalēscere vidēbatur adhūc arte dormiēbat.

Illa præstantissima est in medicinā. Omnis populus ejus erat. Vidē cadāvera arte medicāta, quæ videntur magis vivere quam hominēs viventēs.

Precor Leōnem vivere. Sat enim cadāvera sunt in mundō! Ideō ibō in aulam.

Spectā! Illa, deīs Cōrī in auxilium
invocātis, tripudium antīquōrum
Ægyptiōrum saltābit. Sī Illa bene
saltāverit et deīs placāverit, deī amicō
tuō medēbuntur.

Age, bene saltāvit. Deīs
placāverit. Rēgīnæ
concessū, ingrediāmur
nunc aulam.

Tunc, tripudiō finitō, admissi sumus.

Leō autem quamvis convaluisset, inops erat cōram rēginā. Medicāmentum enim quod Illa dedit ei carmenque quod incantavit tripudiāns deīs Cōrī, ipsa vidēbantur mentem Leōnis infirmam reddidisse. Sic enim voluntās ejus evānuīt, ut Leō amōre Illius terribilis dēvictus sit.

Nōn meminit prāteritōrum. Tē amō, ō rēgina mea!

Quālis
fortūna! Illa
enim erat quæ familiam
Leōnis perdiderat et quōdam-
modo perfēcerat ut pater ejus morirētur.
Nunc autem Leō Vinciæus Illi inserviēbat.

Tantummodo
cupiō vivere cum
Illā.

Dabō tibi vitam
æternam! Ego et tū lavā-
bimur in columnā ārdentī! In
columnā ārdentī quæ dat vitam
æternam!

Ad
colum-
nam ār-
dentem! In-
trā hōram
profici-
scimur!

Medius mōns Cōrī erat cavus. Plānitiēs enim magna extendēbātur ferē quātenus visus perveniēbat. In extrēmō, excelsi cacūmen montis exurgēbat. Et ad ipsum longinquum horridumque saxum nōbīs perveniendum erat.

Pōmeridiānō autem parātī erāmus ascendere.

Et ascendimus ferē quattuor hōrās. Plānitiēs autem abscondita sub nūbibus erat.

Festīnāte,
quia longa est
ascēnsiō!

Incipit pars ardua
itineris.

Nōlite
timēre!

Cum vīdissem modo
animum nōn dēspondī.

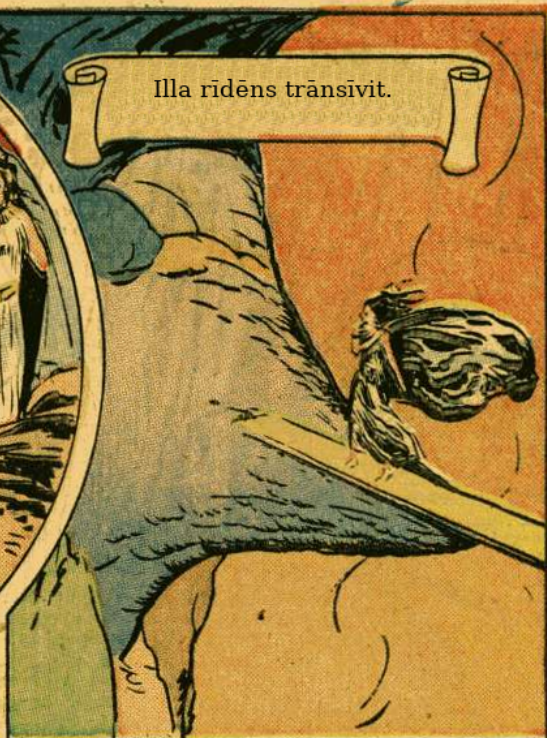
Sequiminī
mē!

Ecce, hiātus Cōrī!

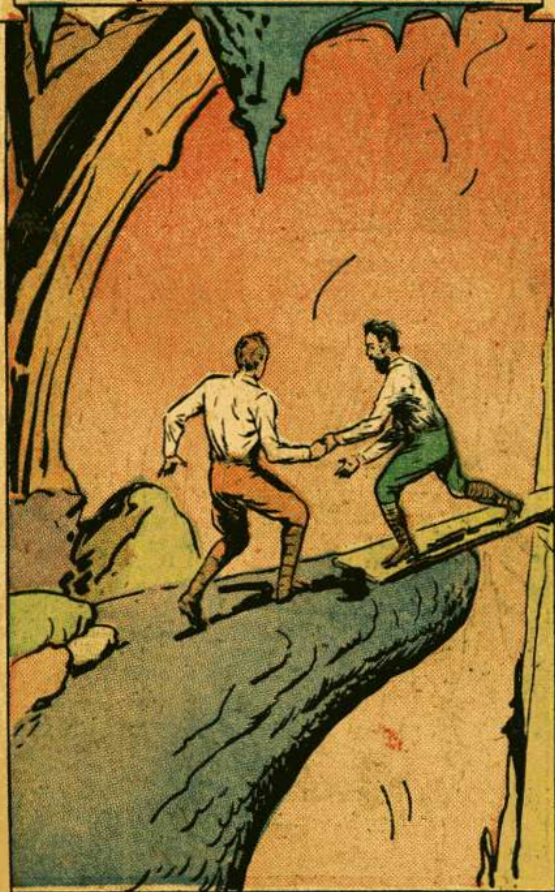

Cavēte! Quia
saxum rotundum
ventō volūtāt!

Illa ridēns trānsīvit.

Leō autem, eō perfectō, manum mihi
prōtendit ut trānsīrem.

Mahomētus autem cecidit ūnā cum tabulā!
Quōmodo trāns hiātum reditūrī essēmus?

Ā!

Vērē profectō flammæ circā pulchram rēginam rugientēs crepitābant
tamquam esset Illa ipsum flammæ nūmen!

Deinde illa ēmersit clārior pulchriorque
quāvis quam spērō mē umquam vīsūrum!

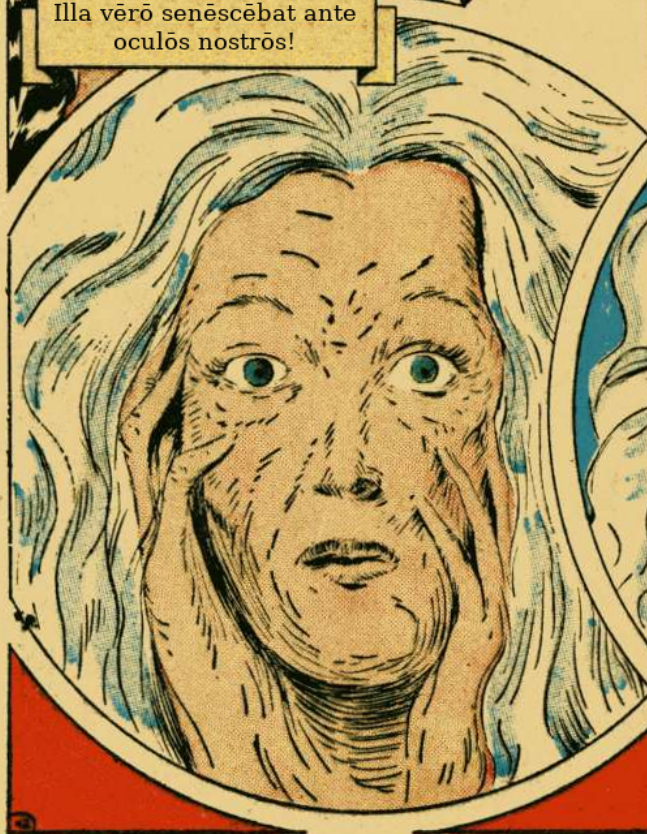
Sequēns ego ibō
in flammā, ō
rēgīna mea!

Rēs male sē habet!

Salvam me
faciant dīi!

Illa vērō senēscēbat ante
oculōs nostrōs!

Quālis ultiō est
ista?

Illaque ante ipsōs oculōs nostrōs
corrūgābātur et contrahēbātur.

Mortua
est!

Tū quidem familiam
vindicāstī,
ultio
autem semper
amāra est!

Nōn est operāre pretium
vivere sine Illā! Moriar in
flammā!

Num furis?

Illa autem mortua, et potestās magica ejus in Leōnis mentem abierat. Dissolūtum enim erat carmen. Leō igitur expergefactus est quasi ē terribili somniō.

Fidēs inter hominēs
dēsiderābilis super aurum
vel etiam vītā aeternā!

Illa autem perfida erat. Obœdiēbam
vērō Illi viventī. Erat enim rēgīna mea.
Nunc autem nihil mē prohibet
quīn reddam grātiā Illī,
quī salvam animā meā fecit
in palūde. Dēdūcam vōs ad
fluvium.

Sed vērō quā illūc
perveniēmus?

Viā sēcrētā.
Sequimini
mē.

Avē, ō mala rēgīna! Sōlum mors potuit
dissolvere carmen tuum super mē. Nunc
ergō liber sum. Et familia mea et pater et
ego suāviter quiēscimus, ō Illa quæ in
aeternum vixit!

Posteā, cum Villāticus nōs ad fluvium
dēdūxisset, iter fēcimus ad mare domumque
in Angliam, ubi ego et Leō fortūnatē beātē-
que vivimus, vel sic vidētur. Numquam
enim ulitiō hominēs beātōs
effēcit.

Quandō autem flamma flagrat, Leō aliquandō vidētur
longē distāre ab hōc ipsō hominum mundō. Aliquandō
terrā Cōrī tenus. Quod mē angit. Quōdam enim modo
animā Illius pulchræ sed mālæ nobiscum etiam in
morte manēre vidētur.

